

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

NR. 1 FEBRUAR 1981 10. ÅRGANG

SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

HUSK!

GÅR DU AF SOM GILDELEDELSESMEDELM

SÅ AFLEVER - SAMMEN MED DET ØVRIGE

DU AFLEVERER TIL DIN EFTERFØLGER - OGSÅ DETTE

OG TIDLIGERE NUMRE AF IMPULS, DER ER I DIN BESIDDELSE.

REDAKTION: Jørgen Orlien, Weysesvej 3,
9200 Aalborg SV. tlf. (08) 18 13 67.

EKSPEDITION: Landsgildekantoret, Mikkel Bryggers
Gade 1, 1460 København K.
tlf. (01) 12 27 02.

OPLAG: 900 eksemplarer.

Udgivet af Sct. Georgs Gilderne i Danmark,
Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K.
tlf. (01) 12 27 02.

GILDELEDELSEN

MIN OPFATTELSE

SAMARBEJDE

Hvert år skifter landets gilder 1 eller flere af gildets ledelsesmedlemmer ud, og det vil derfor være naturligt at se lidt på de problemer, der eventuelt kan melde sig for den nye ledelse.

Det vigtigste for den nye ledelse er samarbejdet indadtil såvel som udadtil. Det er jo ikke altid, at den ledelse, som bliver sammensat af gildetinget i forvejen er vant til at arbejde sammen.

Det er efter min opfattelse af fundamental betydning, at den nye ledelse (ledelser iøvrigt) straks gør sig klart, at den for at kunne udrette værdifuldt og inspirerende arbejde må være en fasttømret enhed sådan at forstå, at selvfølgelig kan der i ledelsen være forskel i opfattelsen af de ting, der skal løses, men sørg for ALTID udadtil at optræde som en enhed.

Her kunne jeg indskyde, at efter min opfattelse skal herolderne også deltage i gildeledelsens møder og dermed i tilrettelæggelsen af gildets arbejde - det var måske et senere ledelsesemne.

Det arbejde, der skal udføres af en gildeledelse er stort, og det er umuligt - og det er heller ikke ønskeligt - at den selv udfører alt arbejdet.

Min erfaring er den, at jo flere der kan inddrages i gildets arbejde, desto større medarbejderstab der kan skabes, jo større kontakt skabes der til den enkelte gildebror, og desto flere vil føle et medansvar for løsningen af gildets forskellige opgaver.

Jeg går ud fra, at de fleste gilder har et gilderåd, og såfremt det ikke er tilfældet, må man efter min opfat-

GILDELEDEREN

telse hurtigst muligt søge at oprette et sådant. For gilderådet er blandt andet kommunikationsled mellem gildeledelsen og den enkelte gildebror.

I gilderådet bør så mange af gildets medlemmer, som det overhovedet er muligt, have en chance for at være med. Eksempelvis kan jeg nævne, at der i gilderådet foruden de 3 gildeledelsesmedlemmer og de 2 herolde kan være alle gruppelederne, redaktøren af det lokale gildeblad, lederne af de forskellige laug og/eller interessegrupper, lederne af de forskellige udvalg som fx optagelsesudvalg, spejderkontakt, GIM, Broderkæden, aktivitetsudvalg osv.

Gilderådet vil i de fleste gilder have ca. en snes medlemmer, og gildeledelsen har i denne kreds mulighed for at finde ud af stemningen i den/de givne situation(er), idet den gennem gilderådet har kontakt/føling med næsten hver eneste gildebror i gildet.

Hvis der af denne kreds af gildebrødre kan skabes en initiativrig og handlekraftig kreds - som er parat til at føre gildets ideer ud i praksis - kan man også være sikker på, at dette vil give et forøget fremmøde ved gildets forskellige aktiviteter med styrkelse af kammeratskabet og sammenholdet til følge.

Et af de emner der blandt andet kan tages op på gilderådsmøderne er, at gruppelederne, laugslederne osv. aflægger rapport om gruppen/laugets arbejde og samvær, ligesom det ville være klogt om der kunne holdes "kritik" over gildets afholdte møder og arrangementer for derved at aflive eventuelle "skumlerier" og anden utilfredshed.

Det kan i virkeligheden ikke understreges nok, at det er vigtigt, at alle i gildet lever med i, hvad der rører sig i gildet.

Det er gildemesterens ansvar hele tiden at holde øje med, at de opgaver, der er igangsat udføres i overensstemmelse med vedtagelserne, ligesom det er gildemesterens (ledel-

GILDELEDelsen

sens) opgave at være igangsettende og inspirerende, men ikke enevældigt og egenhændigt at føre opgaverne ud i livet.

Et emne der som en naturlig ting bør drøftes på et gilderådsmøde er planlægningen af det kommende gildeår, idet det er særdeles praktisk at lægge program for et helt år ad gangen, herunder med fastlæggelse af mødedatoer, og hvad der skal ske på de enkelte datoer, blandt andet hvilken gruppe, der står for arrangementet, hvem der skal holde 5 min. Sct. Georg, læse gildeloven osv. Gildeledelsen bør selvfølgelig inden gilderådsmødet selv have gjort sig klart, hvad den vil foreslå som program for det kommende gildeår.

Det burde være overflødigt at bemærke, at når et program for året er fastlagt, vil det give gildeledelsen lejlighed til at tage fat på andre aktiviteter i årets løb - give den tid til det mere inspirerende tænkearbejde/ledelsesarbejde.

Dagsorden til et gilderådsmøde - hvoraf der kan holdes eksempelvis 2 om året, fx i maj og november - bør tilsendes de enkelte gilderådsmedlemmer i så god tid, før mødets afholdelse, at der gives den pågældende mulighed for at drøfte dagsordenen med sin gruppe/laug. Herved får gildeledelsen også kontakt med den størst mulige kreds af gildebrødre - får deres mening, og den enkelte gildebror føler at være med i beslutningsprocessen - føler at betyde noget i helheden, og hvad der ikke er mindst vigtigt, at gilderådet udfra disse forudgående drøftelser i gruppe/laug straks kan træffe sine beslutninger i overensstemmelse med gildets ønsker.

JØRGEN ORLIEN, Provincialkansler,
Provincialet for Nordjylland.

Spill Vær ikke Tilskuer!

HISTORIE

GILDEHISTORIE

HVORDAN VAR DET NU, DET BEGYNDTE PÅ FYN?

Når man endnu en gang, efter opfordring fra den energiske redaktør, har påtaget sig den opgave, det er at fortælle lidt om, hvordan gildebevægelsen opstod på det fynske område, må man jo anstrenge sig for at få "huskeren" i sving.

Allerede omkring 1930 - altså for et halvt århundrede siden, husker jeg, at Det Danske Spejderkorps pønsede på at få stabledet en "roverbevægelse" på benene, måske noget i retning af den, der forlængst var etableret i spejderbevægelsens fødeland - England, hvor man allerede dengang så ældre gentlemen i korte bukser og stor spejderhat.

Jeg tror nok, det trak noget ud, fordi man vel af hensyn til den mentalitetsforskel, der nu en gang er mellem englændere og danske, gjorde et behjertet forsøg på at "fordanske" det lidt.

Vi, som var store spejdere dengang, havde indtryk af, at man ikke rigtigt kunne finde sine egne ben i korpset, og det blev aldrig rigtigt til noget.

Ganske vist opstod der her og der rovertrope, som f.eks. Absalon Rovers og Odense Rovers - men det var kun spredte forsøg.

Som kolonneassistent deltog jeg først i trediverne i nogle møder på korpspan, hvor jeg for første gang hørte om fremsynede mænd, som ikke længere ville lade sig nøje med, at der ikke rigtigt skete noget, og at der hos dem opstod tanken om det, vi i dag kender som gildebevægelsen.

I min gamle trop 5.Odense, var vi en gruppe såkaldte seniorspejdere, som selvbestaltet kaldte os 5.Rovers.

HISTORIE

Men langt om længe skete der noget, idet de mange overvejelser resulterede i et vel tilrettelagt program for en skovmandsbevægelse, med stramme retningslinier og krav og prøver, som skulle slutte med en skovmandsprøve.

Og det lykkedes på alle måder godt, og korpset slap af med de, efterhånden mange, "salonspejdere", som var lidt af en plage. Og det blev et krav, at en spejder inden udgangen af sit attende år enten skulle have bestået "skovmandsprøven" eller være aktiv fører mindst på tropsassistentplan - selvom dette nok gav anledning til, at der nogle steder var troppe med vel rigeligt mange "tropsassistenter".

Men der var den hage ved det, at der naturligvis opstod grænsetilfælde, som f.eks. hos os gamle drenge i 5.Odense.

Vi følte os faktisk for gamle til at begynde forfra med prøver og den slags, og efter alvorlige overvejelser blev vi enige om ganske simpelt at melde os ud af korpset, men fortsætte vores "roverpatrulie" uden for korpsets rammer, men med faste møder og lejrture hvert år.

En af de mest fremsynede kammerater kom med den udmærkede tanke, at dersom dette skulle have en rimelig chance for at vare nogle år, ville det være nødvendigt, at eje noget sammen, og vi besluttede, at vi ville have en hytte, som mødested.

Til at begynde med lejede vi i 1934 et gammelt bondehus uden for Odense "VÆVERHUSET", hvor vi holdt til i fem år, indtil vi i 1939 købte et tilsvarende gammelt forsømt hus i Villestofte på den anden side af Odense, ca 10 km. fra byen.

Og det hus blev rammen om en meget stor part af vores aktiviteter gennem mere end 37 år. Først for os selv og efterhånden også for de familier, vi efterhånden af naturlige årsager dannede hver for sig.

Under en forretningsrejse i 1934 traf en af disse kamme-

HISTORIE

rater vores tidligere tropsfører C.C.Knudsen, i Kolding, som i begejstrede vendinger fortalte om den gildebevægelse, som langt om længe var kommet op at stå. De to blev enige om, at det måtte være en passende opgave for os at følge op i Odense.

Vi drøftede sagen og blev klar over, at vi fra starten måtte have en lidt ældre spejderpersonlighed med i spidsen.

Vi var slet ikke i tvivl om hvem - og fik da også straks positivt tilsagn fra vores tidligere kolonne- og divisionschef Rudi Lundbeck (senere landsgildekansler), og efter lodtrækning drog så mange af os, som der kunne være i en gammel Ford, afsted til Kolding for at blive optaget i Gildet der, den 7.december 1934.

Og så kunne 1.Odense Gilde, som det første på Fyn, etableres med en gildehal i en af kammeraternes hjem i Odense den 2.februar 1935.

Vi havde nok lidt svært ved at få rigtig gang i sagerne, idet vi jo alle kom fra en sluttet kreds på 12 gamle tropskammerater, og når man tager den tropsjalousi i betragtning, som i hvert fald var udpræget i mine drengeår - var det svært at få andre Odensespejdere til at gå med i begyndelsen - "det var jo noget, de her femtere, havde fundet på" - så i starten rekrutterede vi væsentligt vore medlemmer fra tilflyttere.

Men efterhånden lykkedes det da - og gildebevægelsen i Odense kan i dag møde med 7 gilder - måske snart 8.

Men det kan måske interessere enkelte, at den gruppe, som satte det hele igang her, for snart et halvt århundrede siden, eksisterer endnu, og stadig - som altid i gennem de mange år - mødes hver 14 dag hele året, ganske vist er vi nu kun 7 tilbage, idet 5 af kammeraterne er døde inden for de senere år.

Ganske vist måtte vi i 1976 sælge vores dejlige "SPIDS-

HISTORIE

HUSET", som det hed, allerede før vi købte det i 1939, men vi ejer stadig noget sammen, for i stedet for at de-le pengene satte vi dem fast, således at kun afkastet kommer til udbetaling til glæde for gamle veltjente spej-dere eller spejderopgaver i det hele taget.

De færreste har vist haft så langvarig og tæt spejder-kammeratskab, som vi - det taler vi meget om, i de "lan-ge mørke vinteraftener".

S k r æ p

Børge Nielsen, 5.Sct. Georgs Gilde, Odense.

TIL- OG AFGANGSSTATISTIK 3.KVARTAL 1980

Provincial	Tilgang	Afgang	Netto	Medlemstal pr. 30/9.80
Under landsgildet	0	3	- 3	62
Nordjylland	4	12	- 8	1.477
Midtjylland	13	13	0	1.102
Sydjylland	11	13	- 2	1.444
Fyn	10	7	3	758
Nord- Nordvestsjælland	15	15	0	1.097
Storkøbenhavn og Bornholm	3	9	- 6	1.157
Sydsjælland, Lolland-Falster	1	8	- 7	1.082
TOTAL	57	80	-23	8.179

GILDETS SAMSPIL

MED BYENS OG EGNENS AKTIVE SPEJDERGRUPPER.

Vort lokale gildes virke har igennem mange år fremvist et interessant og alsidigt arbejdsprogram, der har bevirket et, altid godt og aktivt fremmøde.

Derudover har vi set det som en af vore fornemste opgaver at støtte det aktive spejderarbejde i området, ikke kun i form af en økonomisk håndsrækning af og til, men mere en støtte bygget op på et snævert sammenarbejde på flere fronter. Uden ellers direkte indblanden i troppe- og flokkes daglige arbejde er det målet, i sammenarbejdet med de aktive ledere og deres grupperåd, at løse ret store udadvendte opgaver i fællesskab til gavn for begge parter.

Her skal nævnes nogle eksempler på nogle af de fællesopgaver, vi med held har fået gennemført.

"FESTIVAL - BØRNELAND"

I vor by har der i en årrække med større og større succes været afholdt en "Folk- & Jazz Festival", der efterhånden er nået op på 15-20.000 gæster. For nogle år siden opstod tanken om, at der i samme forbindelse burde være et arrangement for børnene, så de også kunne mærke lidt af feststemningen i byen. Det blev i første omgang overladt byens 2 troppe (1 pige- & 1 drengetrop) at klare opgaven hver andet år og FDF/FPF hver andet år, og det faldt ellers sammen med det tidspunkt, hvor Gildet plejede at afholde sit "Gildemarked". Man fandt så ud af, at de 2 troppe og gildet ligeså godt kunne slå sig sammen om et fællesarrangement kaldet "Festival - Børneland", som siden da har været en succesfuld institution ved Festivalen.

Ideen med "Børneland" er, at her er der et festmarked

GILDELIV

på en lidt anden måde end de ellers er vant til, samtidig er der nogle aktiviteter, der også er anderledes, og endelig har forældrene et sobert sted at sende børnene hen, og hvor de kan more sig for små penge.

Arrangementet afholdes på en naturskøn plet ved byens Å-område midt i byen, og med Åen som midtpunkt er arrangementet rent teknisk delt i 2 dele - på den ene bred "marked" med alskens boder, pilekast, fiskedam osv., tovbane, rutchebane, ponyridning, børnefilmtelt og scene for optræden og sang m.m.

På den anden bred, hvortil man ankommer med en lille færge, afholdes en arbejdende spejderlejr, hvor de 2 troppe har opbygget en fin lejr, og hvor der tilbydes et stort antal aktiviteter, såsom risbådbygning, sno-brødbagning, kød på spid m.m., konkurrence i redningsrebkast m.m.

Endelig i et 3die hjørne har Gildets 2.gruppe sit årlige "tøj-loppemarked" (finere genbrugstøj), som de har stor succes med.

På de 2 dage arrangementet varede, var der selvfølgelig et par "trækplastre", som alle i byen skulle ned og se: en vandcykeldyst imellem Teknisk Udvalg og Handelsstandsforeningen, og en "Water Push Ball" dyst mellem kendte skolefolk og Brandværnet på brandslanger.

I betragtning af, at de fleste af aktiviteterne kun kostede 1 til 2 eller 3 kroner, nåede man op på en omsætning på knapt kr. 29.000, som gav et netto resultat på ca. kr. 12.300, som deltes i 3 lige store portioner, henholdsvis 1 til hver af de 2 troppe og en til gildet.

Næsten alle gildets medlemmer deltog i opgaven i nært sammenarbejde med de aktive ledere, de 2 grupperåd og en del af spejdernes forældre - et godt praktisk sammenarbejde, der foruden det økonomiske udbytte gav en fin presseomtale og en masse goodwill for begge parter.

GILDELIV

"HOME HOSPITALITY" for engelske spejdere.

Byens 2 troppe har siden 1972 haft et udbytterigt venskabsforhold med en stor engelsk trop fra Sydengland. Med stor tilslutning har man blandt andet været på gensidige besøg hos hinanden med 3-årige intervaller.

I forbindelse med den nu overståede korpslejr SPEJD 80 havde vi selvfølgelig vore engelske venner på besøg. Sammen med vore 2 troppe deltog man først i SPEJD 80 som een lejrenhed på ialt 107 deltagere (drengene og piger) i "Stevningshus" lejren, hvorefter man tog med hjem til vor by for 6 dages "Home Hospitality" (privat indkvartering) med et omfattende program.

"Koordinatoreren" for besøget (der også er GBR) havde foruden det naturlige sammenarbejde med de 2 tropsledere også et stærkt sammenarbejde med gildeledelsen om opgaven. Foruden en god økonomisk håndsrækning (der dækkede en udflugt til Legoland/Løveparken) ydede gildet en masse praktisk bistand. Først og fremmest stillede de fleste af gildemedlemmerne sig til rådighed som kvarterværter for en eller flere af de engelske spejdere, ligesom man ydede assistance ved flere af de afholdte arrangementer under besøget, og endelig deltog gildemedlemmer i et meget stort antal i "Good-bye evening", inden vore engelske venner drog hjemad.

Vi havde i gildet håbet på, at dette gode venskabsforhold også kunne udbygges rent gildemæssigt, men desværre er der ikke noget gilde i det område, hvor vore engelske venner kommer fra - det havde ellers været alletiders ide, hvis man gildemæssigt kunne have udbygget kontakten og derved stået bagved vore troppe i dette internationale sammenarbejde.

GILDELIV

"1 - 2 - 3 MILS MARCH"

I lighed med en stort part af landets øvrige gilder har vort gilde i mange år, stået som arrangør af et årligt Gildeløb for både flokke & troppe indenfor den KFUM & DDS division, der findes her i området. Imidlertid er vi efterhånden rendt ind i ret store problemer desangående; deltager antallet voksede og voksede, og trods alle mulige forholdsregler har det knebet med at få afviklet arrangementet tilfredsstillende både teknisk, men ikke mindst mandskabsmæssigt.

Fra omtale i gildeblade og udsendt folder fik vi så ideen med at prøve og forsøge os med en gildemarch i stedet for det årlige gildeløb, bygget op på erfaringer fra Nr.Alslev gildet ved et lignende arrangement.

Under betegnelsen "1 - 2 - 3 mils marchen" indbød gildet her i efteråret til en "åben" march med nævnte 3 afstande. Grundstammen i deltager antallet blev medlemmer af de troppe og flokke, der ellers skulle have deltaget i gildeløbet. Som et lille "trækplaster" meddelte vi afdelingerne, at et eventuelt overskud ville blive fordelt imellem de deltagende afdelinger i forhold til deltager antallet (her talte også spejdernes pårørende med). Ikke mindst i betragtning af, at det var første gang vi skulle prøve et sådant arrangement, må vi sige, at vi med 353 deltagere hentede en god succes hjem.

Som udgangspunkt for marchen var vi så heldige at få stillet en "Boblehal" til rådighed af den lokale Brugs (helt eminent til formålet). Rent teknisk krævede arrangementet ikke tilnærmelsesmæssigt så stort opbud af hjælpere, idet vi kunne klare det med ca. 24 gildemed-

GILDELIV

lemmer, plus den hjælp vi fik fra den lokale Walkie Club og fra Hjemmeværnets sanitets deling.

Ved afgang købte deltagerne startkort og fik "klip" for valgt rute, og på de 3 vendepunkter fik man tilsvarende kontrolklip - ved hvert kontrolpunkt var placeret "Walkie" mand samt en sanitets mand, ligesom man havde kørende "Walkie" patrulje på strækningerne. Deltagelse med udlevering af diplom kostede kr. 5,- og med udlevering af medalje kr. 20,-. Vi kunne glæde os over et rimeligt overskud til gavn for de deltagende afdelinger.

Det overvejes om man ved tilmelding til de 2 store gangforbund skal udvide marchen i det helt store format, men stadig med vore lokale flokke og troppe som grundstamme i marchen.

JULETRÆSTUR TIL SPEJDERNES LEJRGRUND.

En juletræstur er ikke nogen ukendt forteelse - vort gilde lagde sidste år grunden til en ny tradition i vort arbejde.

Vor lokale DDS division har alletiders lejrplads og hytte i et nåletræs område i en passende afstand fra vor by, og efter aftale med divisionen indbød vor 4. gruppe alle gildets medlemmer med familier (incl. bedsteforældre/børnebørn etc.) samt venner til juletræstur.

Efter ankomst til spejderhytten foretog man en lille vandring igennem området langs en "julepyntet" rute. Undervejs inde i skoven mødte man selve julemanden ved et pyntet juletræ. Man udvalgte og fældede selv det ønskede træ, efter vellykket hugst styrkede man sig inde i spejderhytten med gløgg og æbleskiver og hyggesnak. En nærliggende lokal trop har hvert år solgt juleneg og talgkager til fuglene, i år vil denne trop også være at finde ved dette arrangement.

Ved disse 4 her nævnte arrangementer har en af de vigtig-

ste faktorer været et snævert samarbejde med de lokale aktive spejdergrupper og ikke mindst med deres ledere - en kontakt ingen af os ville have undværet. Kontakterne baner givet også vejen for, at de aktive ledere før eller senere glider ind i gildets arbejde, og endelig har disse fællesopgaver været et godt PR for begge parter.

Flemming Birkvad, Sct. Georgs Gildet i Tønder.

ET HJÆPEARBEJDE

I sidste nummer af IMPULS skrev jeg en artikel om Aino Tigerstedts hjælpearbejde for de tibetanske flygtningebørn i Nepal, og i den forbindelse oplyste jeg, at såfremt I ville støtte Ainos arbejde, kunne I sende pengene til hendes bank-giro i Sverige.

Aino har imidlertid bedt om, at jeres eventuelle bidrag sendes til Landsgildekontoen, Mikkell Bryggers Gade 1, 1460 København K, som er opsamlingssted for Danmark.

Jørgen Orlien, Provincialkansler,
Provincialet for Nordjylland.

Godt Helg

RIDDERARBEJDE

EN RIDDERFORBEREDELSE - EN RIDDERHAL

og hvad deraf fulgte.

Fra denne sæsons begyndelse var vi et delvis ny-sammen-sat ridderudvalg på 3 gildebrødre. Blandt andet skulle vi have besat posten som leder af ridderorienteringen, og vi besluttede at forsøge, om vi selv kunne magte opgaven.

Vi læste Landsgildets "Orientering om Riddertiden" og var klar over, at den kunne give os en masse gode ting. Vi var også klar over, at vi under forarbejdet nok ville komme ud for nogle hurdler, og skulle det knibe at komme over, måtte vi simpelthen bruge vor sunde fornuft.

Orienteringen eller forberedelsen, som vi kaldte den, skulle afvikles over 3 aftener, og til den første aften formulerede vi en indledning, hvor vi bl.a. udlagde vor opfattelse af de 3 tider indenfor gildebevægelsen, som vi huskede, at den var udlagt for os for mange år siden, nemlig:

som SVEND suger man til sig, når man kommer i
gildehaller,

som VÆBNER deltager man mere i gildets udadvendte
aktiviteter,

og som RIDDER fortsætter man disse ting, men forsøger
nu mere at se indeni sig selv.

Vi var fra begyndelsen enige om, at vi ikke ville tale for meget om det ridderarbejde, som de nu skulle gå ind til, fordi vi gennem vore repræsentantskabsmøder vidste, at der ikke kunne blive tale om specielt arbejde for riddere, hverken indenfor det enkelte gilde eller tværgående indenfor Stadsgildet.

RIDDERARBEJDE

Vi ville derfor kun tale om realiteter, - ikke om noget, som vi på forhånd vidste kun ville være teorier. Vi lagde også megen vægt på en ting som "vor opførsel": i almindelighed, overfor familien og i jobbet.

Der var jo engang, vi drømte om, at det skulle komme dertil, at det at være gildebror også ville kendetegne den pågældende, bl.a. ved sin opførsel, og kunne dette endvidere komme til at indvirke positivt på omgivelserne, altså også udenfor gilderne, - ja, så måtte vi da være på rette vej.

Udover indledningen havde vi disse emner til den 1' aften:

- 1) Hvad er det at være ridder?
- 2) Hvad lover en ridder?
- 3) Hvorfor lukket ridderhal?

2' aftens emner var:

- 1) Betyder det at blive ridder en ny form for gildearbejde?
- 2) Hvorfor bør man være ridder?
- 3) Tilbud eller udfordring?

Den sidste aften gennemgik vi selve ridderhallen.

Efter præsentationen den første aften (vi kendte jo ikke alle hinanden) meddelte 3 væbnere, at de ikke var så sikre på, at de ville optages som riddere, selvom de havde meldt sig til.

Nåh da, det var altså også en slags begyndelse i vort nye job, men vi var dog enige om, at forberedelsen skulle gennemgås som planlagt.

Manuskript var udarbejdet til de 2 første aftener, og den sidste aften fulgte vi ritualbogen over en ridderhal. Ordføreren gennemgik aftenens manuskript, som derefter blev udleveret til alle til gennemlæsning. Diskussionen kom i gang med spørgsmål fra de vordende riddere, og på

RIDDERARBEJDE

forhånd havde vi været spændt på, om fremgangsmåden kunne skabe en tilfredsstillende diskussion.

Det viste sig, at de sad inde med mange spørgsmål om det at blive ridder, og i særdeleshed afsnittet, som omhandlede selve løftet, blev ligefrem til en krydsild. Vi kunne fornemme, at var der tvivl i nogles sind, var det specielt, om de turde påtage sig dette løfte, hvis de skulle handle rigtigt og lige så oprigtigt leve efter det.

Vi mødtes til 2' aften. De 3, der havde udtrykt tvivl om deres optagelse, kom uafhængige af hinanden og meddelte, at de ville optages som riddere. Dette var en meget stor og positiv hændelse.

Så godt som alle væbnerne (88%) deltog i diskussionen, hvor vi flere gange var inde på det, som de i de almindelige gildesammenkomster måske kunne savne, og også, at f. eks. Stadsgilderådsmøder for meget omhandler det organisatoriske i stedet for af og til at give inspirationer til de gildeledelser, der er mødt op. Ser vi bort fra de kurser, der tilbydes gildeledelser, savner mange af dem sikkert et og andet i den retning fra deres nærmeste "overordnede".

Ser vi på Ridderhallens forløb, må det erkendes, at den blev en af de store, og de 5, der blev optaget, havde deres væsentlige andel heri, og - som det er sagt tidligere - havde vi haft en værdifuld støtte i Landsgildets "Orientering om Riddertiden".

Under forberedelsen havde et medlem af Ridderudvalget, som også repræsenterer sit gilde i repræsentantskabet, fået den ide at sammenkalde til et riddermøde i sit gilde og dertil invitere et andet gildes riddere.

Dette møde fandt sted kort efter Ridderhallen, og Gildemesteren for 18' gilde og Formanden for Ridderudvalget

RIDDERARBEJDE

var indledere over emnerne:

"Hvad mener Du, ridderarbejdet kan bringe Dig?"
og "Hvad kan Du tilføre ridderarbejdet?"

Af diskussionen, hvori alle deltog, kan sammenfattes, at blandt de meget ældre riddere, og det gælder både i alder og anciennitet, udtalte 2 blankt, at de ikke havde noget ud af at være riddere. "Ikke betydet et klap for mig at være ridder". "Vi er for få til at tage opgaver op, så vi kan reklamere for gildebevægelsen". "Jeg får det i mit gilde, som jeg har brug for".

Den anden: "En nyoptagen kan føle sig ensom efter optagelsen". "Har selv følt mig forladt, og det har intet givet mig". "Hvad skal vi med riddere?".

I mødet deltog andre ældre riddere, som dog ikke delte disse opfattelser, men det var tydeligt, at formen, hvorunder en ridderhal afvikles, betyder meget.

Hvordan var så de yngre ridders reaktion? De lagde megen vægt på værdien af riddersvarene og på mestertalen. Her havde de suget til sig, selvom de måtte erkende, at det bagefter kunne være svært at huske enkeltheder i de forskellige svar, hvis der havde været mange optagelser. Det ville nok være værdifuldt, hvis riddersvarene efter ridderhallen kunne distribueres.

Til udtalelsen om at føle sig ensom replicerede en af de yngre: "Jeg forstår ikke dette med at være ensom. Hvis man møder med et åbent sind, får man også kontakt. Den sidste ridderhal var min største oplevelse".

Og her står vi så! Er det ridderforberedelsen, som jo ikke altid har eksisteret, der blandt andet er medvirkende til den forskel i meningene? Den påvirker i hvert fald på en positiv måde, og den lukker op for meget, - ja, for ting, som vi nok skal erindres om engang imellem: Forholdet overfor andre, - at det kan være nyttigt af og til at se lidt indeni sig selv og måske også spørge sig selv: "Tænkte jeg det rigtige? Gjorde jeg det rig-

RIDDERARBEJDE

tige? Sagde jeg det rigtige?

Og her er vi ved "arbejdet": Arbejdet med sig selv.

Efter min egen fornemmelse - og en sådan må man have - er ridderforberedelsen afgjort noget godt, den gør alle positive og oprigtige, og for de allerfleste ridders vedkommende er ridderhallen et sted, hvor de oplever og henter noget.

Det er det billede, der tegner sig efter vor sidste ridderforberedelse, efter ridderhallen og det påfølgende riddermøde, som iøvrigt nok skal blive efterfulgt af flere, også i andre gilder efter de udtalelser, der er kommet senere.

Erik Schwartz-Nielsen.

Formand for Københavns Stadsgildes Ridderudvalg.
Skatmester i 4. Sct. Georgs Gilde i København/Hvidovre.

KLIP FRA GILDEBLAD

Fra GILDE-NYT, Sct. Georgs Gilderne i Hørsholm, Karlebo og Rungsted, december 1980.

PS! Iøvrigt vil jeg henstille til alle, at de skriver deres navn helt ud - samt gilde - ikke blot forbogstaver eller synonymmer, når de på forskellig vis meddeler sig i GILDE-NYT. Det hensyn bør vi tage, især til de helt nye gildebrødre i vore gilder - også uden for området.

Per Viggo, 2. Sct. Georgs Gilde i Hørsholm.

Jeg vil gerne benytte mig af lejligheden til at tilslutte mig ovennævnte henstilling.

REDAKTØREN.

GILDETING

APROPOS GILDETINGET

Til marts skal der være gildeting rundt om i landets gilder, og vi ved på forhånd, at der vil ske en række udskiftninger i ledelserne.

Det er både godt og ondt - godt, fordi det at være medlem af en gildeledelse er personligt udviklende, og derfor bør mange hen af vejen have muligheden, og ondt - fordi der er nok visse steder en tilbøjelighed til at skifte ud for ofte. Det tager sin tid at komme ind i arbejdet, og så kan det ikke være meningen, at man skal forlade posten alt for hurtigt efter, at man har fundet melodien. Men kort sagt skal der til marts vælges et antal nye gildeledelsesmedlemmer, og hvem skal vi så vælge?

Kandidaterne er naturligt begrænsede til gildets egne medlemmer, og det kan ikke altid forventes, at der inden for disse rammer findes et "geni" til gildemesterposten, men mindre kan da også gøre det.

Der er nogen, der har bedre lederevner end andre, men når talen er om en gildemester, skal disse evner gerne kombineres med evnen til at begå sig i højsædet. Det gør ikke sagen lettere.

Nu bør gildeledelsen nok i større grad, end vi ofte ser det, være et team, en for alle og alle for en.

Der er jo intet i vejen for, at det organisatoriske i højere grad kan ligge hos kansleren, og fx det creative, ideerne til at forny sig, kan ligge hos skatmesteren.

Der bør ikke være tale om en ledelse, hvor kansleren føler sin opgave løst, når der er skrevet rapporter og breve, som gildemesteren har foranlediget, og skatmesteren er tilfreds med sit arbejde, blot kontingentet går ind

GILDETING

og kassen stemmer.

Det er naturligvis vigtigt, at den gamle gildeledelse gør sig grundige tanker om, hvem der skal foreslåes til poster, som bliver ledige. Det er muligt, at det er mere demokratisk, at ledelsen går uforberedt til gildeting for der at høre, hvem "de andre" vil foreslå. Men det er en farlig vej at gå, og man kan jo ved de foregående møder, og i det lokale gildeblad, udbede sig forslag på forhånd.

Det er vigtigt, at den gamle gildeledelse får lejlighed til at tale grundigt med kandidaterne forud for valget. Mange har sikkert ikke gjort sig helt klart, hvad jobbet indebærer. Det kan afholde nogen fra at give tilsagn, eller hvad der er værre, få nogen til at lade sig vælge, for så bagefter at opdage "at det alligevel ikke var noget".

Det at lade sig vælge, er først og fremmest at sige ja til at påtage sig et stykke arbejde. Dette bør indpren-tes alle, før de giver tilsagn om at lade sig opstille.

Det er desværre vistnok ikke ualmindeligt, at når der rettes henvendelse til en gildebror, om at påtage sig et job, søger man mere eller mindre at bibringe vedkom-mende den opfattelse, at det i virkeligheden ikke vil kræve særlig megen tid. Det er ikke noget velvalgt "kneb", man kan jo risikere, at vedkommende tror på det.

Nej, man skal hellere fortælle om aflastningsmuligheder, og give tilsagn om hjælp på specielle områder. Der er go-de muligheder for at aflaste ledelsen ved at vælge sær-lige udvalgsformænd, en speciel spejderkontakt etc., alt efter behov. Samtidig får man gjort flere aktive og med-ansvarlige for gildets trivsel, selvom de menige gilde-brødre naturligvis alle bør føle sig medansvarlige.

Lad os se lidt på to kandidattyper, som vi vist nok alle kender.

GILDETING

1. Den, der gerne vil vælges.

Der er nogen, der hævder, at den type skal man aldrig vælge. Det er nok ikke rigtigt, for den der føler valget som en udfordring, bliver normalt god i en ledelse. Den, der først og fremmest ser posten, som et stykke arbejde, han eller hun har lyst til at udføre, skal nok vide at fylde sin plads. Beklagelsesvis må det dog nok indrømmes, at der også findes nogle - forhåbentlig rene undtagelser - der først og fremmest ser på valg som en ære, og siden hen tager noget let på arbejdet.

Det kan ikke siges for ofte, at lade sig vælge, er at sige ja til at udføre et stykke arbejde for sine kammerater, og her kan ikke blive tale om et kompromis.

Så er der en anden type:

2. Den, der er lidt bange for at påtage sig jobbet.

Det gælder nok navnlig gildemesterjobbet, og baggrunden er nok særlig en vis frygt for, ikke at skulle kunne klare gildehallen og navnlig gildemestertalerne. (Nu er denne "frygt" sikkert et fortrinligt udgangspunkt for en velgennemarbejdet gildehal og en velgennemtænkt, personlig præget gildemestertale).

Den type, vi her taler om, kan sikkert ret let overtales til at lade sig vælge, men det kræver, at den gamle gildemester bruger en aften til at gennemdrøfte jobbet med vedkommende, og måske giver tilsagn om at ville stå bi med råd efter valget, underforstået hvis den nyvalgte selv søger sådanne.

Der er ingen tvivl om, at gildets trivsel står og falder med, at man får valgt en god ledelse, og der er heller ingen tvivl om, at er et gilde først kørt ned, er det meget vanskeligt - selv for den mest energiske ledelse - at få det hele til at fungere virkelig godt igen.

Uden iøvrigt at ville gå i detaljer, bør det nok lige

GILDETING

anføres, at en kandidat udmærket kan have økonomiske betænkkeligheder ved at lade sig vælge. Det koster jo noget at bestride arbejdet. Selvom visse udgifter som fx deltagelse i et gildemestermøde betales af gildet, er der alle de daglige udgifter i forbindelse med kørsel, telefon, mødedeltagelse her og der osv. Det løber op, men det er noget, det enkelte gilde selv kan vurdere alt efter omstændighederne.

Det har naturligvis ikke været formålet med denne lille artikel, at give en udtømmende analyse af, hvilke egenskaber, man skal "lede efter", når man går på jagt efter kandidater til valg på gildet. I den snævre kreds i gildet kunne man jo i givet fald nemt komme til kort, og helt måtte opgive!

Nej, formålet med artiklen har været at understrege, hvor vigtigt det er at få de bedst egnede indenfor de givne rammer til at påtage sig valget, og navnlig at fremhæve, at der kræves et stykke forarbejde fra den gamle gildeledelses side, således at intet er overladt til tilfældighederne på gildet.

Knud Sterren Andersen, Distriktsgildemester,
Dyrehave Distriktsgilde.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Husk! - går du af som gildeledelsesmedlem, så skal du blandt andet til din efterfølger aflevere:

- Love for Sct. Georgs Gilderne i Danmark pr. 1979.
- Håndbog for gildeledelser.
- Håndbog om gildehaller.
- Medlemsfortegnelse for Sct. Georgs Gilderne i Danmark pr. januar 1976.
- Svendeforberedelse.
- Væbnerforberedelse.
- Vedtægter for dit eget gilde.
- Vedtægter for dit distrikt/stadsgilde.
- Vedtægter for dit provincial.
- Skrivelser/referater for de sidste 2 års arbejde.
- IMPULS.

GILDELEDelsen

SVENDE · VÆBNER · RIDDERTIDEN

Ved vor optagelse i gildebevægelsen aflægger vi

- et svendeløfte, der indebærer, at vi lover "oprigtigt at stræbe efter" ...

og senest 2 år efter vor optagelse, aflægger vi

- et væbnerløfte, der indebærer, at vi lover "af al evne" ...

og tidligst 5 år efter vor aflæggelse af væbnerløftet, eller hvis vi har siddet 1 år i en gildeledelse, kan vi aflægge

- et ridderløfte, som indebærer, at vi "lover oprigtigt" ...

Gennem disse tre løfteaflæggelser sker der gradvis en stramning af det, vi har lovet at gøre i Sct. Georgs Gildebevægelsens navn.

De tre løfteaflæggelser svarer også til de tre tider, vi har indenfor gildebevægelsen: Svende-, væbner- og ridder-tiden, og de tre tider kan sammenholdes med vor tredelte formålsparagraf, hvor vi gennem disse klart kan se, hvorledes gildebevægelsen ligesom gradvis fører den enkelte gildebror til en afklaring og en forståelse af, hvad der er vort - vore tanker - vore idealer - vor holdning.

1.DEL af vor formålsparagraf svarer til svendetiden.

Det er et "goddag" til gildebevægelsen - til de muligheder, der åbner sig for os gennem en indleven i, hvad gildebevægelsen er og står for - og til samlingsstedet, hvor forbindelsen til og med spejderbevægelsen og gamle kammerater kan vedligeholdes.

GILDELEDEREN

Det er vigtigt, at vi her som nye i gildet genfinder det, som var kendetegnet i vor spejdertid - trygheden, fællesskabet, kammeratskabet - og her kan vi ældre gildebrødre medvirke til, at svendetiden netop forløber i denne ånd. Vi skal tage vel imod de nye, så de mærker, at vi mener noget med, at gildebevægelsen er samlingsstedet for gamle spejdere.

Man kan også sige, at svendetiden er en observationstid - at svenden har observatørens rolle, hvor pågældende gennem gildets arbejde finder ud af, om gildebevægelsen er den fortsættelse af spejdertiden på voksent plan, den giver sig ud for at være.

Der er som bekendt sat en begrænsning på vor svendetid, idet vi inden 2 år efter vor optagelse skal lade os optage som væbner, hvis vi ønsker at fortsætte i gildebevægelsen.

Når der er denne begrænsning, er det ud fra den betragtning, at den enkelte gildebror indenfor denne periode bør have fået så meget kendskab og føling med gildebevægelsens ide- og tankesæt, at det er naturligt at afgive det mere bindende væbnerløfte, og her har vi ældre gildebrødre ligeledes en pligt til, at kendskabet til gildebevægelsen bliver givet svenden.

2.DEL af vor formålsparagraf svarer til væbnertiden.

Vi har sagt ja til, at gildebevægelsen er noget for os - og den stræben, der tales om i denne del af vor formålsparagraf, sker blandt andet gennem vore gildehaller - vort etiske værksted, de store ords forum - hvor de etiske værdier træder tydeligst frem gennem de ritualer, der er givet herfor. Disse etiske værdier skal give os den baggrund, hvorpå vi skal arbejde mere intens med os selv - altså arbejde indadtil.

Endvidere er væbnertiden, den tid, hvor der i gruppe- og gildearbejde skabes grundlaget for forståelse og tolerance for såvel andres som egne meninger - og det er ti-

GILDELEDELSEN

den, hvor vi hjælper og understøtter hinanden i vor stræben efter at leve som ansvarsbevidste og nyttige borgere - og det er tiden, hvor vi af "al evne" prøver at gøre gildebevægelsens idealer til en naturlig del af vort eget jeg

3.DEL af vor formålsparagraf svarer til riddertiden.

Det kan med rette påstås, at det der er nævnt i 3die del af vor formålsparagraf "at udbrede spejderidealene og virke for deres praktiske anvendelse i samfundslivet" også kan udbredes af såvel svende som væbnere - det kan det også - men for ridderen er det en pligt.

Når vi træder ind i riddertiden, er det absolut frivilligt - men når vi gør det, så må det være, fordi vi er kommet til klarhed overfor os selv - vi er blevet dybt fortrolige med Sct. Georgs Gildebevægelsens hele ide, hele arbejdsgrundlag, arbejdet med - ikke blot at være menneske, men medmenneske - vi har taget vor eget standpunkt i relation til gildelov og gildeløfte, og vi agter også i størst muligt omfang at videreføre vore idealer udenfor gilderne - i samfundet.

Lad det være sagt med det samme:

- Riddertiden er ikke nogen ny form for gildearbejde
- Riddertiden er ikke bare et tilbud - det er også en udfordring - en ekstra oplevelse i vort fremtidige liv.

For det at have aflagt det frivillige ridderløfte betyder at have sagt ja til:

- at vi stiller større krav til os selv
- at vi selv skal søge initiativ/initiativer til gildearbejdet og gildeopgaverne
- at vi som tidligere nævnt skal lægge mere vægt på at udbrede vore idealer og virke for deres praktiske anvendelse i samfundet - uden at vi derfor svigter vort gilde

GILDELEDELSEN

- at vi binder os stærkere til vor etiske livsholdning
VI LOVER OPRIGTIGT.

At være ridder betyder også

- at være taknemmelig for at nogen stoler så meget på en, at de vil modtage vort løfte - et løfte, hvori der indgår så store ord som at udvise RETSIND, MOD, BARMHJERTIGHED og FORSTÅELSE.

Jørgen Orlien, Provincialkansler,
Provincialet for Nordjylland.

GILDEMARCHER

Flere gilder rundt om i landet arrangerer marcher, enten de nu hedder:

- Molsvandring
- 1 - 2 - 3 mils march
- Humørmarch
- Nordfalstermarch
- Vesterhavsmarch osv.

I forbindelse med det kommende landsgildeting til september 1981 har Erik B. Pflug, 7.Sct. Georgs Gilde i Aalborg og undertegnede lovet at forestå en udstilling med temaet SCT. GEORGS GILDE MARCHER.

Jeg skal derfor opfordre alle de gilder, der afholder marcher om at sende det pågældende materiale, d.v.s. brochurer, medaljer, diplomer, avisomtale osv. til Erik B. Pflug, Nordvestvej 20, 9000 Aalborg.

Redaktøren.

GILDELEDELSEN

SVEND-VÆBNER-RIDDER

Landsgildet har med den nylig udsendte SVENDEFORBEREDELSE afsluttet den trilogi af publikationer, der omfatter de tre tider, der findes indenfor vor bevægelse SVENDE - VÆBNER - og RIDDERTIDEN.

De tre publikationer hedder:

- Svendeforberedelse
- Væbnerforberedelse
- Orientering om riddertiden.

Disse tre publikationer giver de oplysninger, som er absolut nødvendige for et minimum af forståelse af, hvad vor bevægelse er og står for, og er efter min opfattelse nødvendige at have i forbindelse med det forberedende arbejde, der skal udføres overfor den enkelte gildebror, inden vedkommende træder ind i de forskellige tider.

De tre publikationer er udgivet for at blive brugt, så hvis du endnu ikke er i besiddelse af dem, kan du rekvirere dem på Landsgildekontoret. Dog skal det oplyses, at "orientering om riddertiden" kun kan rekvireres gennem provincialmesteren, som ifølge vore vedtægter - Håndbog for gildeledelser side 2/2/1 og 2/2/2 - skal lade afholde og er ansvarlig for, at der afholdes ridderhaller indenfor sit provincial.

Hvad med at give dit gildes optagelsesudvalg et eksemplar af SVENDEFORBEREDELSE?

Ja, hvad med at give samtlige medlemmer af optagelsesudvalget et eksemplar med den klausul, at den skal videregives til efterfølgeren?

For I har vel et optagelsesudvalg i jeres gilde?

Redaktøren.

GILDEBLADE

KLIP FRA GILDEBLADE

Fra 2. Sct. Georgs Gilde i Ballerup, nr. 8 oktober 1980
under rubrik "stafetten".
(Bringes i uddrag).

Jeg har valgt at skrive lidt om en ting, der ligger mig meget på sinde - og det er tilgang til vore gilder. Skabe interesse for vor sag osv. Mon ikke alle ved, at man i vore moderne tider arbejder med en så fin ting som "Public Relation" - hvad står det så egentlig for? Det er et udtryk, som vi støder på i det daglige, ikke alene indenfor erhvervslivet, men også i forbindelse med ungdomskorpserne, idræt, politiske foreninger osv. --- Det betyder "et foretagendes eller forenings forhold til omverdenen". Når man bruger udtrykket PR, tror jeg de fleste forbinder det med noget aktivt, en målbevidst stræben for at skabe et godt og positivt forhold til sine medmennesker.

Stands op et øjeblik - og tænk! Er det ikke således, at vi taler om manglende tilgang til vore gilder? Er det mon ikke sådan, at et voksent menneskes lyst til at slutte sig til en bevægelse i høj grad afhænger af denne bevægelses renommé og tiltrækningskraft?

Hvis vi alle går fuldt og helt ind for at udbygge vort renommé, behøver vi måske ikke mere tale så meget om "dem der ikke er med".

Hindringer som "manglende tid" og lignende kan overvindes, hvis blot tiltrækningen er stærk nok. Denne tiltrækning og dette renommé skal vi skabe - du og jeg - gennem en god PR.

Gildebevægelsen - hermed de enkelte gilder - bedømmes ikke blot på grundlag af, hvad vi viser udadtil, men også af, hvad andre mennesker mener at vide om gildet. En idealistisk bevægelses PR er et vanskeligt spind af

GILDEBLADE

tråde til alle sider. Vor opgave er at bygge op, forebygge, at skabe og kontakte. En god PR er ikke bare noget der skal planes fra Landsgildeledelsen, det er noget, vi alle skal være med til at skabe og dermed være med til at yde tiltrækning på "dem, der endnu ikke er med!".

Verner Larsen, Provincialmester,
Provincialet for Storkøbenhavn og Bornholm.

Fra Sct. Georgs Gildet i Fredensborg, nr. 1 november 1980

HVERVEKAMPAGNEN

Den selvbestaltede redaktør bøjer sig dybt i støvet.

Da vi på gildetinget i marts måned vedtog at udsende hvervekortene som "postomdelt tryksag" var det min faste overbevisning, at der kun ville komme ganske få svar, men der kom 65 - skriver sekstifem - henvendelser fra potentielle gildebredre. Derudover kom henvendelse fra et lederemne til drengespejderne, et lederemne til enten dreng- eller pigespejderne, en tidligere gildebror, der ønsker genoptagelse og fra 9 udmeldte spejdere på 15-18 år.

Alle disse "emner" har nu været kontaktet af gildeledelsen, og 47 har til dato efterkommet en invitation til en informationsaften, hvor GM orienterede om gildebevægelsens idegrundlag og om Fredensborg-gildets hidtidige virke. Herudover orienterede GS om vor økonomi og om vore ritualer og symboler. Under et efterfølgende kaffebord kunne de fremmødte "skyde fra hoften" og få svar på alle spørgsmål om gilderne, som de måtte have efter orienteringerne.

Nå får de reflektanter, der har deltaget i et af de 5 afholdte informationsmøder, lejlighed til at følge gildets arbejde i november og december måned, og ved nytårstide kan vi så snakke videre om en eventuel optagelse i gildet.

GILDEBLADE

Af de 65 henvendelser har 30 tidligere været tilknyttet DDS, 15 DDP, 6 KFUM, 9 KFUK, 1 FDF, medens 2 ikke har angivet tidligere tilhørsforhold. De resterende 2 vil kunne optages efter § 4b (styrelsesmedlemmer).

Det har været en helt overvældende reaktion på de udsendte kort, og resultatet har givet genlyd langt uden for vort gilde.

Vi snakkede engang om et sabbatår - tror I ikke snarere at vi nu skal snakke om et arbejdsår?

Selv om ingen forventer, at alle, der har reflekteret på henvendelsen, lader sig optage som gildebror, forpligter den enorme tilslutning ikke alene gildeledelsen, men hver enkelt gildebror til en alvorlig indsats for at de, der lader sig optage, føler sig velkomne i gildet og får mulighed for at arbejde med de ting, som interesserer dem.

Ole Leo Lind, gildeskاتمester,
Sct. Georgs Gildet i Fredensborg.

Redaktionen har i relation til ovenstående artikel erfaret fra pålidelig kilde, at de første 6 blev optaget i gildet den 13.januar, og at et tilsvarende antal optagelser vil finde sted den 10.februar, den 7.april og 12.maj.

Hvem sagde, at det ikke kunne betale sig at agitere for vor bevægelse (red.) ?

GILDEBLADE

Fra GILDENYT, Sct. Georgs Gilderne i Aabenrå, maj 1980.

HVOR ER GILDEÅNDEN?

Jeg sidder i vores sommerhus og har det hyggeligt og rart sammen med Edith. Vi synes, vi har det dejligt og er godt tilfredse, men alligevel er der noget inden i en, som fortæller dig, at du faktisk ikke kan være tilfreds med dig selv.

Jeg føler, at jeg har svigtet gildet, gildet som før, for Edith og mig var en del af vores tilværelse.

Men hvorfor er den så stadig ikke det? Vi taler tit om det, er det os, der er noget i vejen med, er vi med alderen blevet mere bevidste, tænker vi mere over, hvad der sker omkring os, ting, som vi måske i vore unge år gik let hen over, er vi måske mere følsomme over for nu.

Vi synes, at vi tit er blevet skuffet i gildet.

Hvor er den rette gildeånd henne? Jeg har tænkt på, om ikke man i gildet kun regner en for en god gildebror, hvis man gør et stort stykke arbejde, og man glemmer det vigtigste, - nemlig sammenholdet og atmosfæren.

Jeg ved godt, at der i arbejdsgrupperne kan skabes en god kontakt og kendskab til gildebrødrene, men hvad er det, der skaber glæden ved at være sammen og gøre et godt stykke arbejde? Det er efter min mening atmosfæren og gildeånden. - Uden den bliver det et stykke pligtarbejde, som i mange tilfælde modstræbende bliver udført, bare fordi man nu er gildebror. Er vi for glade for os selv (egoister), tolererer vi ikke, at andre er anderledes, skubber vi til dem, fordi vi synes, at de ikke er til at holde ud, de er ikke, som vi gerne vil have dem? Jeg tror, at vi har mistet mange gildebrødre af den grund. Her var det, at gildeånden kunne have hjulpet! Hvad er gildeånd? Jeg tolker den på følgende måde med et forslidt ord tolerance, have forståelse for andres meninger, og ikke kun dyrke det, som passer bedst ind i ens eget egoistiske

REDAKTIONEN

billede. Mennesker er jo forskellige, og ikke alle er i besiddelse af den sikkerhed, der skal til for at begå sig her i livet, og hvis en gildebror ellers er i besiddelse af så meget indsigt og menneskelighed, udover tilfredsheden med sig selv, så kunne og skulle vi prøve at støtte disse venner, så også de ville være glade for at kalde sig gildebrødre og møde op i gildet.

Der er blevet sagt, at du skal give noget for at få noget igen, men ikke alle har noget at give, af officielt i hvert fald, og det er jo tit desværre det, der menes, - vi har vel alle et eller andet at give af inderst inde.

Men mange gildebrødre, som ikke straks bliver accepteret, fordi vedkommende ikke kan råbe op, søger forgæves efter den rette gildeånd, og er dermed ude af gildet, og det er et stort tab for gildet.

Gunnar Larsen, 1.Sct. Georgs Gilde i Aabenrå.

REDAKTIONEN

Vi vil gerne ved årsskiftet takke alle de gildebrødre, der i årets løb velvilligt har ydet deres til, at IMPULS har kunnet udsendes. Den velvilje jeg som redaktør har mødt, når jeg har opfordret en gildebror til at skrive en artikel til IMPULS har gjort sit til, at jeg synes, at det er berigende og lærerigt at gøre dette "arbejde".

Vi ønsker et GODT NYTÅR med ønsket om, at vi også i 1981 må fortsætte med at få mange gode artikler til IMPULS.

Næste nummer af IMPULS udkommer 1.maj 1981 og indlæg/artikler hertil bedes være redaktionen i hænde senest lørdag den 28.marts 1981.

Jørgen Orlien,
redaktør.

Bente Bo Orlien, skriver,
12. Sct. Georgs Gilde i Aalborg.

DER ER ET YNDIGT LAND

Der er et yndigt Land,
det staar med brede Bøge
nær salten Østerstrand.
Det bugter sig i Bakke, Dal,
det hedder gamle Danmark,
og det er Frejas Sal.

Der sad i fordums Tid
de harniskklædte Kæmper,
udhvilede fra Strid;
saa drog de frem til Fjenders Men,
nu hviler deres Bene
bag Højens Bautasten.

Det Land endnu er skønt,
thi blaa sig Søen bælder,
og Løvet staar saa grønt;
og ædle Kvinder, skønne Møer
og Mænd og raske Svende
bebor de Danskes Øer.
- Vort gamle Danmark skal bestaa,
saa længe Bøgen spejler
sin Top i Bølgen blaa.

A. Oehlenschläger 1819.

Afbildede Sct. Jørgens figur er fra ca. 1475 og har siddet i en figursamling på altertavlen i Skærum kirke. Sct. Jørgen er skytshelgen for Skærum kirke. Omkring år 1900 blev den fundet i Skærum kirkes gemmer, men hvornår den er taget ud af altertavlen og helt præcist, hvornår den er indgået i Aalborg Museums samlinger vides ikke.

Sct. Jørgen figuren blev af Aalborg Museum givet til Hjørring Museum (Vendsyssel Historiske Museum) i 1939 i anledning af museets 50 års jubilæum, og indgår nu som en naturlig del af dette museums kirkesamlinger.

En tak til Svend Ladefoged, 2. Sct. Georgs Gilde i Hjørring for billede og oplysninger om figuren.